

nik, ker imajo sv. Leopolda za deželnega patrona). Kmetijska družba je povabila 12 udov, ki naj bi šli za poslance na Dunaj, pa mnoge opravila eniga in družiga zadržujejo; šli pa bojo iz Krajnskiga: Gosp. Ulrich, oskerbnik Briksenških gojzdov v Bledu, gosp. tehant Vovk iz Metlike in pa gosp. Dr. Orel iz Ljubljane. — Gosp. Fidel Terpinec je od presvitliga cesarja za predsednika krajnske kmetijske družbe poterjen.

Dopis iz Štajarskoga.

Nek nesramni strupenoga jezika pisac iz Ljubljane je v Gradečkih Novinah list 56. pod čerko ***E Novice, Slovenijo in kmetijsko družbo gerdo ogovarjal. S tem gerdim neprijateljskim ogovarjanjem imenovanih časopisov ino kmetijske družbe je ta gerdi skrivni pisac tudi vse Slovence bridko razžalil. Zató tirjamo, naj se ime tega Judaža izdajavca pozve, po „Novicah“ ino „Slovenii“ Slovencom obznani, *) da se tej strupenoi nemškotarskoj kači krepko na rep stopi. Iz njegovoga neprijateljskoga spisa jasno spoznamo, kak černa duša mora ta skrivni pisac biti, kateri med Slovenci živeč vemdar po Judaževu nas Slovence v Gradečki kaluži našim neprijatelom izdava ino čerdi. Da se pa ta skrivni pisac še bolj prepriča, kak malo mi Slovenci za Frankobrod maramo, mu še enkrat prav glasno zatrobimo: Pustite nas pri miru s tistim nesrečnim Frankfurtom, kjer za nas Slavjane samo tERNJE ino koprive rastejo! Slavomir.

Novičar iz Ljubljane.

V pondeljik je bilo srečkanje (ložanje) v Ljubljani. Pri mestni srenji je vse lepo po redu šlo. Fantje iz kmetov so bil pa večidel vsi pijani in nekteri so gerdo upili in razsajali po ulicah. V Krajnji je bilo srečkanje v lepim redu; v Teržiču so se nekoliko obotavljali. Iz Loke pa nam je žalostno oznanilo prišlo, de so se ravno ta dan fantje prav razvujzdano obnašali, pri gospóski stóle in mize potokli. Se vé de setake reči le v pijanosti zgodé, v kateri človek ne vé kaj dela. Naj bo, kakor koli hoče — tako obnašanje kaj nas na vés glas uči? Kaj neki drugiga, kakor de nam šol, šol manjka! Delajte kar hočete, dokler ne bomo dovelj dobrih šol imeli, je vse vaše in naše podučenje in pridogovanje zastonj! — Za krajnsko in koroško deželo skupej ima pričijoče regrutiranje 3409 mož znésti. — V Ljubljani je zdej zmirej popotnih vojakov viditi, ki grejo na Laško. — V nedeljo so Ljubljančanje v koliseumu gostovali okoli 100 vojakov našiga regimenta, ki so iz Laškiga v Ljubljano prišli, novince vadit (eksercirat). — Sreberniga denarja je tudi pri nas čedalje menj viditi. Denarni listiki Ljubljanske mestne srenje imajo že po celi deželi veliko zaupanje, in kakor to zaupanje rase, zginva srebernina.

Novičar iz mnogih krajev.

Na Ogerskim je knez Windišgrätz 26. in 27. svečana pri Kapolni puntarsko armado premagal. Vunder je še veliko krajev, kjer se ona stanovitno derži.

*) Vredništvo Novic je v 25. listu Ljubljanskih Novic odgovorilo temu nesramnemu lažnjivcu, ki neprenehama Slovence in pravično slovensko prizadevanje čerti, in kterimu Gračarca rada svoj časopis odpira! Ljubi slovenski bratje na Štajarskim! vi nimate nič veseliga pričakovati, dokler vas vaši lastni časopisi tlačijo. — Vredništvo Novic je tudi resno namenilo, prvo očitanje Ljubljanskiga dopisnika tiskarni sodbi izročiti. Nekaj sledú že imamo, kdo de je tisti nesramnež — pa ga bomo že natanjko zvedili in ob svojim času na oder sramóte Slovincam pred oči postavili. Vredništvo.

Košut je še zmirej v Debrečinu. Od bana Jelačića ni nič gotoviga slišati, kje de je in kaj de dela. Ogerski bankanoti veči cene, ki jih je dal Košut narejati, so preklicani, in nimajo nobene veljavnosti. — V Vukovaru na Horvaškim so zapazili ponarjene desetgoldinarske bankanote. — Na Dunaji je še zmirej nepokojnežev dovelj. Zmiram še beremo, de eniga in družiga v ječo ali k smerti obsodijo. Ker se je bati, de bi se na Dunaji ob obletnici lanjskiga punta (13. dan sušca) poskušnja noviga punta ne zgodila, je te dni že veliko novih vojakov, sosebno Horvatov, Dunaj obsedlo; v vsim skupej jih bo prišlo 5000 mož na Dunaaj, ki ne bojo v kasarnah, ampak v hišah stanovali in bojo noč in dan pripravljani, s silo punt zadušiti, če bi se kaj začelo. Bog daj, de bi se nič ne zgodilo! Dosti imamo že prekucij. — Na 15. tega mesca je po volji presvitliga cesarja po celim cesarstvu okličano, de naj se z veliko mašo obhaja obletnica lani podeljene vstave, ki je osvobodila ljudstva. — Odbor deržavniga zboru, ki je imel vstavo izdelati, jo je pretečeni teden — hvala Bogu — dokončal. Sliši se, de se bojo poslanci le ob kratkim čez njo posvetovali, jo poterdili in potem ministram izročili, de bi jo Cesar berž poterdili in 15. sušca že ljudstvam oznanili. To je pač vesela vesela novica; de bi le tudi res bila! Tisti dan, ko je predsednik tega odbora zboru to novico oznanil, so prišli vsi odborniki s trakmi, z novimi avstrijskimi barvami ovenčani v zbor, ki so zlatorumena, rudeča in bela (barve lotrinske hiše naše cesarske rodovine). — Rusi so še na Erdeljskim, pa se ne vtikujejo v nobeno vojsko. — Puntarskim prebivavcam Ferare, ki je Papeževo mesto na Rimskim, je Radecki naložil kazin 200,000 škudov (1 rimski škud velja po našim 2 gold. 2 krajc. in 1 vinar); naš Cesar pa so ukazali, de naj se ta denar sv. Očetu papežu izroči. — Papež so se obernili na našiga cesarja, na Francoze in na Špansko kraljico, de naj bi mu pomagali, deželski Rimski tron spet nazaj dobiti. Naš Cesar so pripravljani to storiti; tudi Rusi hočejo pomagati; Neapolitanski kralj in Španska kraljica tudi; od Francozov se še ne vé, kaj de mislijo. — Na Nemškim se čerdi oblaki vkupej vlečejo; Prajsi so začeli zoper Avstrijance hudo govoriti in tudi nekteri drugi Nemci. Nemci hočejo Avstrijo po sili imeti, Avstrija pa s tako različnimi narodi se jim ne more vклонiti. Bog daj, de bi se vse prav poravnalo! — Te dni se je zalostna novica po Dunaji razširila, de so nadvojvoda Janez v Frankobrodu umerli — pa ni res. Vnovič so hudo zboleli, pa so spet boljši, in so Gradčanam pisali, de jih mislijo kmalo obiskati.

Naznanilo slovenskiga društva.

Po družtvinih postavah je slovensko društvo sklenilo, prihodnjič vsako nedeljo zvečer ob sedmih v svoji bravnici (v Virantovi hiši na Št. Jakobskim tergu) besedo napraviti, h kateri so vsi ujdje slovenskiga društva s svojo rodovino povabljeni.

Oznani se še, de se bo med družimi rečmi pri prvi besedi prihodnjo nedeljo pésniška zapusčina Drja Prešerna brala, ktera še ni nikjer natisnjena.

Odbor slovenskiga društva v Ljubljani 2. sušca 1849.

Slovenski pregovori

nabrani od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Edin, nobedin. — Ena domovina, ena gospodina. — Ena glava srejn postava. — Ena tica 'z germa, v germ deset.

Današnjimu listu je pridjan 9. dokladni list.